

לצייר את המעבר...

1. שיחות הרב צבי יהודה על התורה / פינחס / סדרה א - תשל"ב

אנו נמצאים בעולם הזה, ואנו מסתכלים זה על זה וחושבים שמה שאנו רואים זהו האדם. אבל "האדם יראה לעינים". אנו רואים רק מציאות של צללים. הגופניות היא רק החיצונית של המציאות, היא רק הצל. אבל לפי ערך גדלות הקדושה, יש יותר מקום להיפגש עם עצם הנשמה... כשם שיש סתרי תורה, כך יש סתרי מציאות. ובסתרי המציאות, ישנו מצב כזה של פגישת ערכי נשמות, פגישה מסתורית, מיסטית. יש על כך פרק ב"אורות הקודש". הנשמה זהו האדם האמיתי והפנימי, זאת מציאות האמיתית. פה אנו נפגשים עם הופעת כוחות אדירים של קדושה, שייחודם הוא קנאות קדושה, גדולה ואלוהית.

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה/א

רב יהודה אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ

3. אורות הקודש / חלק א / עמוד קע / שטף היצירה הנשמטית - ד

הכשרון היותר נכבד הוא החידור אל עומק עצמיותנו. וחידור זה כל מה שידע... כמה הוא צריך להקשיב את התביעה של עדן המנוחה הפנימית, כמדה זו יגדל התוכן הגאוני שביצירה, וזיקי קודש יתחילו את התנוצצותם על כל החיים והסתעפותם הרוחנית.

4. רמב"ם הל' ע"ז ג, ג

...ואין אסור לצור לנוי אלא צורת האדם בלבד. לפיכך אין מציירים לא בעץ ולא בסיד ולא באבן צורת האדם והוא שתהיה הצורה בולטת כגון הציור והכירור שבטרקלין וכיוצא בהן ואם צר לוקה.

4א. אוצרות הראי"ה ד 40

במקום האמת והיושר האמיתי אין קץ לחמדת היופי וגדלה, אמנם במקום שהאמת כהה צריך היופי להיות מוגדר שלא להמשך אחריה הרבה, כי אוי למי עיניו שנמשך אחר יופי, נגד השכל והיושר האמיתי. ע"כ בתור תולדה לע"ז הוזהרנו מעשיית פסל אדם ביחוד, להגביל היופי. אמנם להורות שבמקום הצדק האמיתי אין שום כיעור בעולם נמצא, כי אמיתת המציאות היא הוד והדר, ובו הותרו כרובים, ועוד "כמעט איש ולויות" בדרך היותר קיצוני של הצטיירות המציאות... איסור עשיית פסל צורת האדם, משריש להכיר כי אין צורתו של אדם והשלמתו תלויה במה שהוא נוי שלו החיצון, כ"א צורתו הפנימית, דהיינו שכלו ומוסרו.

5. תלמוד בבלי מסכת שבעות דף כ/ב

זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו מה שאין יכול הפה לדבר ומה שאין האוזן יכול לשמוע.

6. שפת אמת ספר דברים - פרשת תצא - שנת [תרנ"ח]

אין צייר כאלקינו צר צורה תוך צורה כי ציור הגוף מעין ציור הנשמה... דכ' נעשה אדם בצלמנו כדמותינו החילוק בין צלם לדמות כי צלם הוא ציור הפנימי הקבוע ודמות הוא ציור הנראה וכמו כן באדם מלבד שנעשה בצלם אלקים.

7. רמב"ם הל' ע"ז ג, ג

אסור לצור דמות חמה ולבנה כוכבים מזלות ומלאכים... לא תעשון כדמות שמיים המשמשין לפני במרום ואפילו על הלוח.

8. שיחות הרב צבי יהודה מס' 33 עמ' 7

יש יחידים שתופסים, מרגשים וחיים, את העתיד בהווה. "עולמך תירה בחייך" את העולם הבא בעולם הזה. מעבר למציות שלנו, קיימת אמת מציאותית שמשקפת, מקרינה וחיה, מתוך מצב של דעת עילאית, מצב של התרוממות קודש מחשבתית אמונית דבקויות... ככל שהגוף והנפש שלמים יותר כך אושר העתיד מאיר, מדריך ומטהר, מזכך ומקדש את ההווה.

8א. עין איה / ברכות ב / פרק תשיעי-הרואה / ל. ברכות נה/א

ארי"א אמר רב, יודע הי' בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ.

הכשרון האמיתי של המצייר האמן כשהוא ברום מעלת כשרונו, ובפרט מי שהגיע למדה זו שכשרונו נקדש ברוח אלהים, הוא להיות מכיר בעמקי טבעי המציאות בין מצד הגשמי שלהם בין מצד הרוחני שבהם.

...ואין ספק שגמר תכלית החכמה בכל שלימותה לפי המטרה הקדושה שהיתה במעשה המשכן א"א להגיע לזה כ"א ברוח אלהים, אשר השי"ת מלא אותו בחכמה, נגד חלק הגשמי של מלאכת המחשבת.

8ב. עין איה / ברכות ב / פרק תשיעי-הרואה / פז. ברכות נו/א

כמו שיש בכוחות הנפש הקבועים חילוף בין בני אדם, ישנם אנשים שמתחסיס חזיונותיהם ע"פ היחש הפנימי שבהם, והם ע"פ רוב החוקרים ובעלי המוסר והמדות הטובות, מארי דחושבנא. ויש שמתחסיס ביותר לערכם החיצוני של מראות עיניהם, כרוב המציירים ורודפי היופי החיצוני.

בעמים בכלל מובדל עם ד' ישראל לחדור בכל ענין ומחזה אל פנימיותו. ולעומתם יון, ובכלל בני יפת, הרודפים אחר התואר החיצוני והיופי המבריק...

9. ספר זכריה פרק ח

(כב) וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת ה' צָבָא-וַתִּירֶשְׁלָם וּלְחַלּוֹת אֶת פְּנֵי ה':

(כג) כֹּה אָמַר ה' צָבָא-וַתִּירֶשְׁלָם וְהָיָה יְחִזְקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִכָּל לְשׁוֹנֹת הַגּוֹיִם וְהִחְזִיקוּ בְכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לְאֹמֶר נִלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת-לְהִים עִמָּכֶם :

5. באשױ

בִּרְכָה עֲתִיקָה
צְפָרְדַּע קוֹפְצָת -
צָלִיל מַיִם.

עולם הטל

— אכן עולם הטל —

ואף—על—פי—כן.

[איסא, על קבר בתו הקטנה :